

Iz te clo proste pesmice, s katero se je imenovana gospodična vsim prijatlam in prijatlicam domačih pesem za vselej prikupila in katero bi z veseljem še drugikrat slišali, smo vnovič spoznali neprecenljivo vrednost pravih narodskih pesem. — Za tem govorom je sledila krasna laška pesem. — katero je gospodična S. s tako umetnostjo in s takó prijetnim glasom péla, de ji je od vsih strani glasno dopadajenje donélo. — Nemška pesem na koncu koncerta, ki jo je gospodična St. s ženskim koram pela, je že sama po sebi takó imenitna, de se je le taka pevka lotiti smé, kakor je gospodična St. — in práv dobro jo je izpeljala. — Vsi pričijoči so bili s tem koncertam práv zadovoljni, in od te zadovoljnosti bojo tudi revni bolniki 110 gold. vžiti imeli. — Tudi nas Ljubljance je omamilo žalostno oznanilo, de je za domovino vneti roják gosp. J. Cerer, c. k. vradnik in predsednik slovanskiga društva v Terstu, na koleri umerl. Če ravno že precej pri létih, je bil za slovensko reč vunder vseskozi mladiga serca; kmetijska družba ima v svoji bukvarnici obširni slovenski rokopis „od potrebe zarezje drevja v Premskim kotoru Postojnske kresije“, ki ga je rajni v létu 1821 spisal, — in, kakor nam Ljubljanski nemški časopis pové, se znajdejo v njegovi zapuščini lepe priprave za zgodopis krajnske dežele. De se ne bojo pogubile, bo gotovo njegov gosp. sin skerbel. — Tedej nam je nemila smert zaporedama letas dva delavna rojaka vzéla — Mažgona in Cererja! — V četrtek 25. dan tega mesca se pričakuje prihod 4. bataljona naših krajnskih vojakov iz Komorna v Ljubljano. Kakor slišimo, bo z veliko častjó sprejet. — Maršal Radecki je prišel v nedeljo ponoči iz Dunaja v Ljubljano; drugo jutro zgodaj je pa spet naprej na Laško šel. — Skorej vsak dan grejo ogerski honvedi skozi Ljubljano na Laško. — Koleri v Ljubljani odnehuje. Tudi v jetnišnici jih je nekaj pobrala, in, kakor pravijo, 4 nar večih malopridnežev.

Novičar iz mnogih krajev.

Vsak dan se pričakuje nova postava kakó de bo prihodnjič Ogerska dežela po mnogoverstnih narodih, ki tukaj stanujejo, v red djana. Ta reč je silno imenitna, in sklép je toliko težji, ker se vsi narodi poprejšnje edíne Ogerske krone poganjajo za samostalnost. — Cesar so ukazali, de se nima nobeden obsojenih Ogrov več ob glavo djati. — General Haynau, komandant na Ogerskim, je za nekolika časa zapustil Ogersko, in se je v Gradec podal, svoje zdravje nekoliko okrepčat; za namestnika je postavil kneza Liechtensteina. Na Erdeljskim ne bo kmalo skoraj nobeniga Rusa več; vse gré domu. — Pri naši armadi bojo nek vsi prostovoljci in pa sploh tisti vojaki, ki so 8 let doslužili, slovó dobili. Nar menj 60,000 Ogerskih vojakov, ki bojo naši armadi vversteni, bojo poslovene obilno namestovali. — Na golibi spodnje Mure bližo Madžarskiga so se Slovenci — kakor nam dopis oznanili — v nedeljo angeljev varhov po večerni Božji službi snidili in veselo popevali rešenje strahú bližnjiga sovražnika in zdanko pravo osvobodjenje domovine. — Če novice ne lažejo, je turški cesar ogerskiga generala Bema, ki je k mahumedanski véri prestopil in tam imé „Murat Bei“ dobil, za vikšiga vodja turškiga topništva (Artilerije) izvolil. — Jelačića se je hotla koleri prijeti, se je pa spet ozdravil; še celih 6 tednov misli na Dunaji ostati. — Generalu Kničaninu so Cesar izročili vikši vodstvo cele Serbske armade, ktera bo po njegovih mislih v red djana. — Ogerski Rusini (Ruthenen) so poslance na Dunaj k Cesarju poslali, de naj ga prosijo za dovoljenje mnogih potrebnih reči; med 10 prošnjami je bila četrta za vpeljanje njih jezika

v šole in pisarnice in „de naj nihče ne zadobi cesarske službe, ki domačiga jezika popolnoma ne zna“. Vse ljudstva terjajo enoglasno to pravico, ker se na-njo vpíra pravo vstavno ali konstitucijsko življenje vsačiga naroda. Cesar so prijazno sprejeli poslance in jih zagotovili, de se bo njenim vošilam pravica zgodila. — Kmaló bojo prišle dolgo zaželjéne nove postave za štempelj, po katerih bo bolj pravična tarifa, kakor dosihmal, odločena. — Cunjasti bankovci po goldinarji bojo o vsih Svétih zamenjeni v nove lične, kakor so ti po 2 gold. in se ne bojo več tergati smeli. — Bankovce za 6 in 10 krajc. je začela Dunajska banka 20. dan tega mesca že v sreberni denar zamenovati; vsak mesec se jih bo nekoliko zamenilo, dokler ne bojo sčasama vsi preč prišli. — V Dunajski denarni kovačnici kujejo pridno šestíce in desetíce iz tistiga srebra, ki so ga še na Ogerskim otéli. — 71 milijonov gold. znese prostovoljno posojílo, ktero so kupci in drugi premožni možje večidel samiga našiga cesarstva podpisali, de hočejo Cesarju za državne potrebe proti temu posoditi, de jim bo 4 gold. in pol od 100 čimža plačeval. — Vsak dan se pričakuje, de bo ministerstvo kmetijstva razglasilo vodíla, po katerih se imajo soseske pri reji lesá po gojzdi ravhati. Bog daj! de bi prišle kmalo na dan takó potrebne postave; — če ne, ne bo kmalo nobeniga pridniga gojsda (boršta) več! — Za pooblastence avstrijske vlade sta, kakor se zdej govori, feldmaršallajtnant Schönhals, ki je že lani dopíse med nadvojvodam Janezam in Radeckitam oskerboval, in pa nekdanji prezident dvorne kamre Kúbek, odločena. — Kakor se bère, je predsednik Francozke republike Napoljon, spet svojo misel spremenil, in terjá, de naj se Papež pri Rimski vladi ravná po tistim pismu, ki ga je pred nekimi tedni generalu Neyu pisal. Smešno je, de se prvi mož velike države preminja, kakor petelin na strehi! — Pravijo, de oče Papež pride konec tega léta gotovo na Dunaj, našiga Cesarja kronat. — Po nar novejši rajtingi je v našim cesarstvu, brez Ogerskiga 61,888 duhovnov in nún, namreč: 35,728 fajmoštrov in kaplanov — 703 možkih kloštrov z 14,500 menihi in 6,000 klerikarji, 113 pa nunskih kloštrov z 3660 nunami in 2000 novinkami. Na Ogerskim je okoli 20,000 duhovnov. — Praktikan-tov, ki bi brez plačila mógli služiti, ne bo nek prihodnjič nič več pri cesarskih službah; vsak služabnik bo plačan. — V Terstu se bo napravila duhovšnica za bogoslovce četrtega léta.

Popravki tiskarniga pogreška v „shodnih ogovorih.“

Gosp. Vertovc so nas prosili, de naj se v njih »shodnih ogovorih« tiskarni pogrešek, ki se na 108. strani v 8. versti najde, na kakošno vižo popravi, namreč namest: »ki ima smertni greh nad sabo« ima biti: »ki nima smertniga greha nad sabo.« Kér po dokončanim natisu »ogovorov« ni mogoče tega pogreška v bukvah popraviti, ga popravimo tukaj, kér večí del kupcov gosp. Vertovcovih pridig tudi Novíce ima. — Pri ti priliki moramo tudi opomniti, kar smo pri prvim oznanilu gosp. Vertovcovih »ogovorov« opomniti pozabili, de, čeravno ne stoji na glavnim listu očitno dovoljenje milostljiviga Ljubljanskiga g. g. kneza in škofa, kakor je to pred odpravljenó cenzuro navadno bilo, so vunder milostljivi knez te bukve pred natisam pregledali, — in mi jih z nekterimi popravki perve dni grudna l. l. za natis nazaj poslali; zakaj perva pogodba, pod ktero so mi gosp. fajmošter natis »ogovorov« prepuštili, je bila v pismu 10. vel. travna 1848 tále »Ungeachtet der aufgehobenen Censur will ich fortan ein gehorsames Kind der Kirche verbleiben, daher conditio sine qua non, dass die Predigten dem hochw. fürstbisch. Ordinariate in die Censur gegeben werden müssen.« To pristavimo danes, kar smo pri prvim oznanilu pozabili.

Vrednik.

Današnjimu listu je pridjan 39. dokladni list.